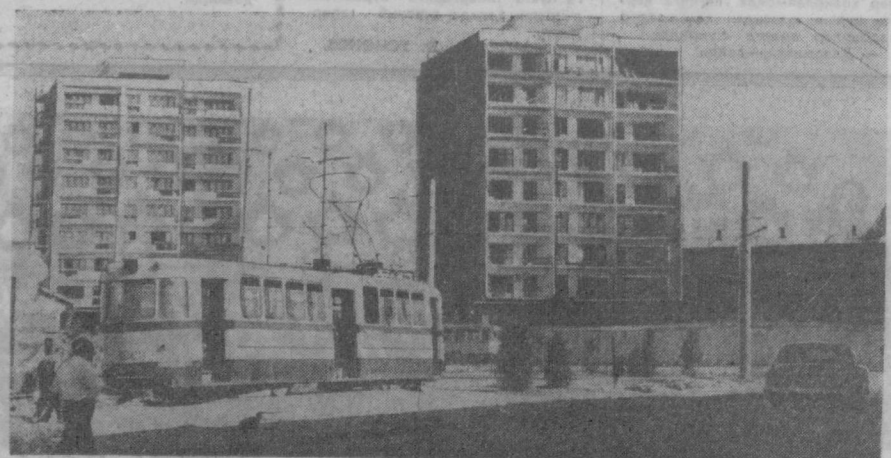

ни архитектура жиҳатидан ҳа
ҳил қилиб безаш лозимлигини
уқтирдн.

Ингилизчада муҳоама қилин
ган масала юзасидан тегишли қа

БУНДАИ кўрам турар-жой бинолари пойтахтимизнинг Оқтепа массиви жамолини очиб туриб-
ди. Қўли гуд бинокорларимиз қурилиш суръатини тобора тезлаштириб, тошкентликларга кўнлаб-
янги бинолар-армутои этиляпти. Э. Тураев фотоси.

ЎЗБЕКИСТОНДА ТОЖИК АДАБИЁТИ ВА САНЪАТИ ДЕКАДАСИ

Маҳбус олдинга бепарво тикилган ҳолда букчайиб ўтирарди. Ҳеч нарсани тас олмади, ҳеч нарсани инкор қилмасди. У майорнинг таълиқларини эшитиб турганда ишонин қийин эди.

Сафаров сабр-чидам билан қайтарди:

— Сизга ростини айтишни маслаҳат берман. Шундай қилсангиз, гуноҳингиз енгиллашган бўларди.

Чол жонланди. У ёшланган кўзларини арди, сув сўради.

Станан қоқ суяк бармоқларидан титирди. Маҳбус кўра-писса хўлади. Сув тўкилиб кетди. Янгилик тоғчилар соқолига илғиб қолди.

Хотамбой Ҳамидов? — сўради майор.

Қоровул бери иргиди.

— Кўпдан бери бу касб билан шугулланасми?

— Қайси касб? — зўр-базўр сўради Ҳамидов.

— «Яни», «депутат»ларга хизмат қилиш.

Ҳамидов жимиб қолди. Ҳафизларини бир жойга тўплар экан, бутун ҳаёти кўз олдида гавдаланди. Унинг бемаъни ва жижиркан ҳаёти душманлик ва қўруқ ичда ўтди.

Уни шу йўлга бошлаган киши аллақачонлар тулқонга айланган. Лекин, Хотам канча уринмасин, унинг на дини, на миллатини билмади. Уни Туронов деб чақиришарди.

Совет ҳақимияти барпо бўлган йиллар эди. Ўрта Осиё республикаларида босмачиларнинг вақтинчалик давом этар, аммо кўнари битай, деб қолган эди.

Хотам отаси ҳалок бўлган, шаҳарга кетиб қолди, дўстларидан бириникида яшай бошлади. Ҳужайин олтин олиб-сотиш билан шугулланарди. Туналир уйига қандайдир кишилар, кейин маълум бўлишча, контрабандистлар келишарди.

Кўнаридан бирида Туронов ҳам шу унинг меҳмони бўлди. Кетинчи олдинда Хотамбойнинг елкасига самимий уриб, уни четга чақирди.

— Кимнинг ўғли эканлигини, билман. Бошинг бутун йитиб қолган, отанг издан бормадиган. Эндилда кўраш усулларини ўзгартириш керак.

Улар узоқ вақт гаплашди. Туронов хайрлардан экан, ўзига Хотамнинг ердасига муҳтож эканлигини, улар абабат учрашишларини айтди.

Бойвачча рухланиб кетди. Кўп ўтмай Туронов унга илғиз валютада катта пул ва қўроқ юборди.

Хотамбой топиришлар кутар.

Ойлар ўтди, уни эсдан чиқариб юборишга ўқшарди. Шундан кейин у Баландтепага қайтиб келди. Ҳатто қолхозга кирди, уйлабди.

Кўтилмаганда Туронов пайдо бўлди. У Хотамбойга илгариги сиздан ҳам кўпроқ пул бериб, бунинг авазига шаҳарга кўчиб боришини талаб қилди.

Хотамга хотини халақит берарди. Хотини янги ҳаётга интилади ва ҳатто комсомолга киришди ҳам бўлганли. Кўнарининг бирида у унга юзини очиб келди, паранжисини ёнб юборганлигини айтди. У аёлларнинг тенг ҳуқуқчилиги ва бошқа шу каби нарсалар ҳақида кўп гапирарди.

Иккундай хотин Хотамга керак эмасди. Бунинг устига шаҳардаги ошансининг жиянига уйла, ниш умиди ҳам унда сўнмаган эди. Худого шукрун, бу нияз ўн тўрт ёшга кирди.

Шундай қилиб, бойвачча хотини ахтарарди. Аммо янглишиш оқибатида жожа-юғона ўғли ҳам

мамнун эди. Чўнтагида доим пул кўп бўларди. Тўйиб оқшарди, у айтганидек уруш йилларида ҳам шоҳона яшаган эди. Бундан ташқари, бунинг янги ҳужайинларига ердан кўрсатиш билан отаси руҳини ҳам шод этарди.

Турмуши шундай ўтаверди. Айрим вақтларда юда зеринарди. Одамлар орасида янжа-ёғиз, уларни тушунамас, одамлар эса уни тушунамасди. Шу вақимда, юрак бағирини эзадиган рағбатсиз халос бўлиш учун аёвона руку қўйди.

Гоҳи-гоҳида бунинг янги ҳаётига қаршилик қилиш бемаъни эканлигини тушунарди. Унинг жуда катта дарё дабига олиб келиш, унинг сувини бутунлай қуришти, симирини буюришгадиган туюларди унга. У сувини тўхтовсиз ичар, симирар, лекин сув бағирини янча кўпайтар, тўқиларди оти, лекин уни шу онда гарқ қилгудай бўларди. Охирида шу тўқилар уни гарқ қилди.

ҳол эди. Шундан сўнг горизонтда Анбар — «депутат» пайдо бўлди.

— Сизнинг лақабингиз «Амаки» ми? — кўз қириши ташлаб деди майор.

— «Амаки», — ноилж тан олди маҳбус, ҳимоясини давом эттираркан.

«Депутат» ҳақида у нима биларди? Анбарга ўхшаган кишилар ҳар қандай одам қўлида қалинаверган музига асбобга ўхшайди. Утиларни йилларда отаси қўлоқ қилиниб, оиласи билан Шимолги Кавказга баларга этилди. Отаси у ерда қирқинчи йилда ўлди.

Фанист босқинчилари Кавказга яқинлаша бошлагач, Анбар улар томон шийди. Гестапода хизмат қилди. Немислар билан бирга қочди. Махфий мактабда ўқиди.

Гитлер Германияси мағлубиятга учрагач, америка разведкаси у билан қизиқиб қолди. Узоқ Шарқ оқилари уни яна Совет Иттифоқида ташлашди, тожик ва араб тилларини яхши билгани учун янаш

олиб келди. Унинг боши қонанган ва яфос қатталар билан ўралган эди. Улар шифохонада махфур психиатр профессор Чупринининг қандайдир илмий сессияга кетганини эшитиб, хурсанд бўлишди.

Шифохонадан чиққач, Анбар вақтинча беркинлишга қарор қилди. Ҳамидов уни унча қидиришмаётганлигига ишонч ҳосил қилгач, шаҳарга қайтиб келди. Тўғри, бирорта ҳамқишлоғи билан учрашиб қолди ҳарфи бор эди. Лекин Анбар жуда хўшбўр эди, бунинг устига Насим билан ташқи ўхшашлиги жуда кўп келарди. Ҳеч кимни танимаслиги ва беҳуда гап сотишини касаллигидан кўришарди.

У ресторанта жойлашиб олгач, ишта киришди, кўп ўтмай қон ҳақидаги маълумотларга эга бўлди. Ташаббус аста-секин Анбар қўлига ўтди. Эндилда Ҳамидов бошқа ҳеч ким билан алоқа қилмаган ҳолда унинг топшириқларини бажара бошларди. Ҳатто пулни ҳам Анбардан оладиган бўлди.

Анбар ҳамқишлоқ сифатида гоҳи-гоҳида Ҳамидовнинг олдида кириб турарди. Кўнарининг бирида, у инженерлардан Воссев ва Бүроновлар маъдан қазинишнинг янги усулини ишлаб чиқарганлигини айтди. Анбар қандай бўлмасин, ишлаб чиқариш ҳужжатларини қўлга туширишга қарор қилди.

Кўп ўтмай, шундай ҳам бўлди. Рестораннинг ёнги павильонига ўрнатилган микрофонлар инженер Воссевнинг қон касирини билан суҳбатини эшиб олди.

Эртасига улар фақат ўзларига маълум сўқмоқ кўл билан йигирма саккизинчи километрга чиқдилар. Касирият қачон шаҳардан қайтиши уларга янги маълум эди. Тўғри, касир бироз ушлангил қолди, аммо у пулни олиб қонга шийди, албатта.

Ҳаммаси улар кутганидек бўлиб қолди.

Катийлик билан ҳаранат қилиш керак эди. Шу онда бошқа машина келиб қолгани мумкин, ўшанда ҳамма иш баробор бўлади.

Тажик михларга урилиб, тўхтади. Касирнинг қўрсонсиз экинчилиги Анбар билди.

— Бунга қардан билибди? — сўради Сафаров.

Маҳбус доғдираб қолди.

— Мен билмайман...

— Сиз ўйлаб қўйинг, эсланг, — тақлиф қилди Сафаров.

Ҳамидов яна сувга қўл чўздди. Балки, бу билан ўз фикрларини бир жойга тўплаб, вақтдан ютмоқчи бўлгандир...

ТОЖИКСТОН рақс ансамбли «Лола» кўрсатаётган номерлар кенг ўзбек томошбинларига янароқ бўлмоқда. Суратда: «Лола» ансамбли солистлари Хосиятхон Боева ва Минор Алибоев «Учрашув» рақсини ижро этмоқдалар.

И. Глауберзон фотоси.

Файзулло АНСОРИЙ

БАҲОР

Сархуш эди мени сайри бот,
Муғаттар ҳид уфурди сабо.
Ҳар гулзорини этардим сўроқ—
Нур ташлади ўзи —

шамчирок.
Булут кўкни чок этди баҳор,
Ҳилло бўлди елкамда пайдо.
Зимистонга йўқ сабру қарор,
Тилла кузга шайдоим, пайдо.

У қор қишми, ё ёз кўшми,
Е тангалар соғанган бар қушан,
Шу баҳордир фаслар боши,
Навбахорнинг нафаси бўлак.
Анз юртин — гўзал дийрлар,
Ҳамма фасли менга баҳордир.

Тожикчадан Гулҳебра ЖУРАЕВА таржимаси.

БИР КОЛХОЗ ҚУРИЛИШЛАРИ

Колхозларро қуриш ташкилотини «Ўзбек овули» қишлоғида 120 минг сўмлик марказий усаҳона қурилишини бошламоқда кўп вақт ўтган йўқ.

Бу усаҳона фойдаланишга топширилганда колхозчилар беҳад хурсанд бўлишди, чунки энгелс номи колхозда аввал қишлоқ ҳўжалик техникасини сақлайдиган шанами жой йўқ эди. Эндилда эса 30 та пахта териш машинаси, 40 та ҳар хил агрегат янги усаҳонада сақланмоқда. Слесарини, электр пайванлаш тоқарлиги билан, шунингдек эҳтиёт қисмлар учун алоҳида қоналар мавжуд. Ўнда қишлоқ механизаторларнинг маданий-маиший ҳордиқ чинаришлари учун барча шароит мўҳай. Саргароҳона, ошхона, қизил, бурчак, кутубхона ва зал улар хизматига.

Колхозчи ва механизаторлар учун уй жой қуриб бериш ҳам тобора аҳамиятланиб бормоқда. Кейинги бир йил мобайнида 36 колхозчи оиласи янги уйларга кўчиб кирди.

— Меҳнат учун қанчалик қўлай шароит яратилса, — дейди колхоз партия комитетининг секретари ўртоқ В. Абдураҳманов, — иш унуми шунчалки ошиб боради. Бунинг ҳисобга олиб, бу ния ҳам ҳўжаликда замонавий ташкил турар-жоё ва маданий-маиший объектлар қуришни кўзда тутганимиз. Буларнинг ҳаммасида ўрта Чирчиқ район колхозларро қуришни ташкилотига катта ердан бериюқда.

Ж. ХОЛМАТОВ.

ҒАМХЎРЛИК

10-авторемонт заводига ишчи-хизматчиларнинг дам олиш кўнари қўйилганлиги ҳақида маълум бўлди. Авторемонтчилар тоғларга саёхатга боришда, оромгоҳларда мириш ҳордиқ чинаришарди.

Янгида қорхона маъмурияти шу мақсад учун олти минг сўм пул ажратди. Тоғ янгидаги рухсат база ташкил этишга тай. Ёргарлик қўрилмоқда. Бундан ташқари, янги қўрилган дам олиш вақтида балки ови ташкил этилади. Тошкент денгизга қарама-қарши режалар ҳам тузилган. Қайим, пелла, ва шу каби анимолар тахт қилиб қўйлади.

Завода спорт ишлари ҳам дўстлар олаб бериюқда. Кўп ишчилар беш вақтларини спорт майдонларида ўтказишмоқда.

Шунингдек, теннис, шахмат, шахмат, волейбол, футбол ва бировида ҳам ишлаб турибди. Спорт инвентарлари ўртада зарур мусобақалар тез-тез ўтказиларди. Э. Миродиқов, А. Рустанов, У. Исоқов каби ишчилар балари шугулланган спорт турлари бўйича яхши натижаларга эришди.

Кўнглида дам олиш ишлаб чиқаришга ҳам ижобий таъсир қилмоқда.

Э. ЮСУПОВ.

Калинин районидagi Оржоникиде номли колхозда бу йил қўлунбадиган мўл ҳосил етиштирилади. Колхозчилар шаҳар меҳнаткашларига ҳар кун қўлаб қўлувни жўнатмоқда. Суратда: (чапдан ўнгга) колхозчилардан Аҳмаджон Нурматов, Миродиқов Муҳаммад ва далаларида етиштирилган қўлувнинг термолари.

ГОРЬКИЙ ВА СОВЕТ МЕДИЦИНАСИ

Совет адабиётининг асосчиси Максим Горький табииёт ва фанларга, айниқса биологияга маънафига катта қизиқиш билан қараган. Бу қизиқиш унинг ёзувчилик фаолияти билан ҳам барчаси боғлиқдир.

Улкан адиб Ваганимизнинг катта шифохона даргоҳларида медицинага тааллуқли чора ва тадбирларни амалга оширишда медицина ходимларига янги йўлларни кўрсатган.

Максим Горькийнинг ташаббус билан мамлакатимиздаги улкан медицина базаси — Бутунитиоф экспериментал медицина институтини ташкил топади. Бу улкан институтнинг барпо этилиши ҳақидаги Горькийнинг тақлифини партия ва ҳўкуматимиз 1931 йили маъқуллади.

Горький кўпгина мединк олимларни шахсан таъин ва ёзишб турар эди.

Горький, жуамладан, улғурус патологик лекцияларини Бехтеревнинг лекцияларини мароқ билан тингиларди. У И. М. Сеченовнинг «Бош миёа рефлекси» классик асарини, шунингдек бир қатор махфур мединк олимларнинг асарларини ҳам кўн билан ўрганган. Алексий Максимович махфур ёзувчи сифатида танилган эса 1899 йили улғу физиолог И. М. Сеченовни Нийжний Новгородда тақлиф қилди. Сеченов шаҳар аҳолиси ўртасида табииётшунослик фанларига асосланган қизиқарли лекциялар билан чиқарди.

Максим Горькийнинг шахсий кутубхонасида мединкага тааллуқли китоблар жуда кўп учрайди.

1917 йилнинг апрель ойида «Ижобий фанларни ривожлам

тириш ва кенг ёйиш Ассоциацияси» ташкил топади. Горький унга вице-президент қилиб сайланган ва улкан биология институтини ташкил қилишга ташаббус билан чиқарди. Горькийнинг бу фикри нисон организм атрофида ва мустақам ўрганиб қизиқша қаратилган эди. Бутунитиоф экспериментал медицина институтини ташкил этилиб, улғу ёзувчининг нияти амалга ошадиган, институтга эса Горький номи берилади.

Унинг шахсий ташаббуси билан революциянинг дастлабки йилларида мединка олимларининг ҳаётини яхшилашга қаратилган марказий комиссия тузилган эди. Унинг раиси сифатида ҳам А. М. Горький олимлар ва мединка ходимлари орасида катта ҳўрмат қозонди.

Горький айниқса атоқли олам Иван Петрович Павловга катта ҳўрмат ва ғамхўрлик билан қарарди. Павловнинг қўлига махфур бўлган лабораториясидаги ишларни нормал суръатларда олиб бориш учун шарт-шароитлар яратиб берилади.

Горький СССР га қайтиб келганидан сўнг ҳам совет соғлиқни сақлаш бўлимлари ва аҳоли ўртасида мединка масалаларини тушутириб боришга қаратилган кўпгина муҳим пробыеллар мақолалар билан чиқарди. 1933 йилнинг йўндаёқ «Бизнинг ютқуларимиз» журналида мединка ва биологияга тааллуқли бўлган ёзувчининг 25 та мақоласи босилиб чиқарди.

Ватанпарвар ёзувчи чет эл матбуотида ҳам Совет Иттифоқининг мединка фанларида эришилган ютуқларини ериштириб ғамхўрлик қиларди. Экспериментал мединка институтини

нинг ташкил қилиниши муносабати билан Горький ўзининг «Фан-ҳақида» мақоласида совет соғлиқни сақлаш системасини капиталистик жамият соғлиқни сақлаш системасидан афзаллигини аниқ ва асосли далилларга ёлдошган ҳолда кўрсатиб берилади.

Горький шундай деб ёзди: «Душман ҳамма нарсани капи-талистлар учун бемор ҳам фойда келтирувчи асослардан бири бўлиб хизмат қилади, чунки шифохоналар бойларга катта маблаг келтирилади, шаҳар гигиенаси ва турар-жой бинолар эса улғулар ҳақ нарсани бериюқда». Сўнгра у бу систематга қарама-қарши совет мединка системасининг афзаллигини ҳақида қўйилганда мазмунда ёзди: «Совет мединкаси эндилда касалликларни даволашга эришди, балки одамларнинг соғлиқини сақлашга ва инсон организмни мустақам, соғлом бўлиш учун қўрашмоқда. Бу мақсадни фақат социалистик давлатгина ўз олдига қўйиши мумкин. Чунки, бу система қарама-қарши синфлар йўқ ва мединкашлар ўртасида одамни одам томонидан эҳсул-атация қилиш ҳоллари учрамайди».

Улғу Максим Горькийнинг совет соғлиқни сақлаш системасининг ривожланишига бўлган таъабублари ва унинг мединка фанларини тақомиллаштириб боришга қаратилган кўпгина илмий ишлари ва фойдала мақола-хатлари ҳозирда ҳам ишмига ердан бериюқда.

А. ХАРАТЪЯН,

мединка фанлари қавла-дати.

Полковник И. СИДЕЛЬНИКОВ.

